

Lukács 5

¹Amikor egyszer a sokaság Jézushoz tódult, és hallgatta Isten igéjét, ő a Genezáreti-tó partján állt.²Meglátott két hajót, amely a part mentén vesztegelt; a halászok éppen kiszálltak belőlük, és hálóikat mosták. ³Beszállt az egyik hajóba, amelyik Simoné volt, és megkérte, hogy vigye őt egy kissé beljebb a parttól, azután leült, és a hajóból tanította a sokaságot. ⁴Miután abbahagyta a beszédet, ezt mondta Simonnak: Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra! ⁵Simon így felelt: Mester, egész éjszaka fáradoztunk ugyan, mégsem fogtunk semmit, de a te szavadra mégis kivetem a hálókat. ⁶Amikor ezt megtették, olyan sok halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálóik; ⁷ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek, és segítsenek nekik. Azok pedig odamentek, és annyira megtöltötték mind a két hajót, hogy majdnem elsüllyedtek. ⁸Simon Péter ezt látva leborult Jézus lába elé, és így szólt: Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram! ⁹A halfogás miatt ugyanis nagy félelem fogta el őt és mindazokat, akik vele voltak; ¹⁰de ugyanígy Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simon társai voltak. Jézus akkor így szólt Simonhoz: Ne félj, ezentúl emberhalász leszel!¹¹Erre kivonták a hajókat a partra, és mindent otthagya követték őt.

Jézus meggyógyít egy leprást (Mt 8,1-4; Mk 1,40-45)

¹²Amikor Jézus az egyik városban járt, egy leprával borított ember meglátva őt, arcra borult, és kérte: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem. ¹³Jézus kinyújtva a kezét, megérintette őt, és így szólt: Akarom, tisztulj meg! És azonnal megtisztult a leprától. ¹⁴Ő pedig megparancsolta neki: Senkinek ne mondd el ezt, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és ajánlj fel áldozatot megtisztulásodért, ahogyan Mózes elrendelte, bizonyosságul nekik. ¹⁵De a híre annál jobban terjedt, és nagy sokaság gyűlt össze, hogy hallgassák, és meggyógyítsa őket betegségeikből. ¹⁶Ő azonban visszavonult a pusztába, és imádkozott.

Jézus meggyógyítja a bénát (Mt 9,1-8; Mk 2,1-12)

¹⁷Amikor az egyik napon tanított, és körülötte ültek a farizeusok és törvénytudók, akik Galilea és Júdea különböző falvaiból, továbbá Jeruzsálemből jöttek, az Úr ereje gyógyításra indította őt. ¹⁸És íme, férfiak ágyon hoztak egy béna embert, és igyekeztek bevinni és letenni eléje. ¹⁹Mivel a sokaság miatt nem találták módját, hogyan vigyék be, felmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át eresztették le ágyastól Jézus elé a közepre. ²⁰Ő pedig látva hitüket, így szólt: Ember, megbocsáttattak a te bűneid. ²¹Erre az írástudók és a farizeusok tanakodni kezdtek: Kicsoda ez, hogy így káromolja az Istent? Ki bocsáthat meg bűnöket az egy Istenen kívül?²²Jézus pedig ismerve gondolataikat, megkérdezte tőlük: Miről tanakodtok szívetekben? ²³Melyik a könnyebb? Azt mondani, hogy megbocsáttattak a te bűneid, vagy azt mondani, kelj fel, és járj? ²⁴Azért pedig, hogy megtudjátok: van hatalma az Emberfiának bűnöket megbocsátani a földön – így szólt a bénához: Neked mondom, kelj fel, vedd az ágyadat, és menj haza! ²⁵Az pedig szemük láttára azonnal felkelt, fogta az ágyát, amelyen feküdt, és Istent dicsőítve hazament. ²⁶Ámulat fogta el mindnyájukat, és dicsőítették az Istent, merteltek félelemmel, és ezt mondták: Csodálatos dolgokat láttunk ma!

Jézus elhívja Lévit (Mt 9,9-13; Mk 2,13-17)

²⁷Ezután kiment, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt a vámszedő helyen ülni. Így szólt hozzá: Kövess engem!²⁸Az otthagyt mindent, felkelt, és követte őt. ²⁹Lévi nagy vendégséget rendezett neki a házában. Nagy sokaság volt ott, vámszedők és mások, akik velük együtt telepedtek asztalhoz. ³⁰A farizeusok és a közülük való írástudók pedig zúgolódtak, és ezt mondták tanítványainak: Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt? ³¹Jézus így válaszolt nekik: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. ³²Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket megtérésre.

Jézus tanítása a böjtről (Mt 9,14-17; Mk 2,18-22)

³³Ők pedig ezt mondták neki: János tanítványai gyakran böjtölnek és imádkoznak, ugyanígy a farizeusok tanítványai is; a tied pedig esznek és isznak. ³⁴Jézus így válaszolt: Kívánhatjátok-e a násznéptől, hogy böjtöljön, amíg velük van a vőlegény? ³⁵De jönnek majd napok, amikor elvételük tőlük a vőlegény, akkor azokban a napokban böjtölni fognak. ³⁶Mondott nekik egy példázatot is: Senki sem készít foltot új ruhából, hogy régi ruhára varrja, mert így az újat is tönkretenné, és nem is illene a régihez az új ruhából való folt. ³⁷Újbort sem tölt senki régi tömlőbe, mert az újbor szétrepeszténé a tömlőt, és kiömlene, sőt a tömlő is tönkremenne.³⁸Hanem újbort új tömlőbe kell tölteni. ³⁹Aki már óbort ivott, az nem akar újat, mert ezt mondja: Az óbor a jó.

Az Ige tanulmányozását kezdj imádsággal, hogy Isten Szentlelke világosítsa meg számodra az üzenetet!

1. Írd le a lépéseket Jézus és Simon véletlenszerű találkozásától az elhívásig.
2. Gondolj vissza, Te mikor találkoztál először Jézussal és milyen körülmények között. Milyen „közös utat” jártatok be azóta? Tanítványává lettél?
3. Jézus meggyógyít egy leprást egy viszonylag egyszerű személyes beszélgetés alapján. Majd sok ember előtt egy bénát, akit nagy nehézségek árán hoznak elé, és a jelenlévők ellenségesek. De nem számít semmi, csak Jézus bűnbocsátó, gyógyító jelenléte. Megtapasztaltad már ezt a jelenléte – a körülményektől függetlenül?
4. Szoktál böjtölni? Miért? Miért nem?
5. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

***Kérd az Urat, hogy a Vele való közös utadon ne az elutasító kritika jellemezzen,
hanem az alázat és tanítványság!***